

Γαλλία - Μαζική αντιφασιστική δράση

Αντιφασιστική δράση

μαζική, ενωτική, στους δρόμους

Πάνω από 100.000 βγήκαν στους δρόμους της Γαλλίας για να διαδηλώσουν ενάντια στον Λεπέν, μόλις έγιναν γνωστά τα αποτελέσματα. Την Κυριακή το βράδυ και τις πρώτες πρωινές ώρες της Δευτέρας 30.000 συγκεντρώθηκαν στο κέντρο του Παρισιού. “Ο Λεπέν είναι φασίστας” και “Κάτω το Εθνικό Μέτωπο” ήταν τα σύνθηματά τους. Τη Δευτέρα οι διαδηλώσεις απλώθηκαν σε όλες τις γωνιές της Γαλλίας.

Οι εφημερίδες περιγράφουν τον Λεπέν σαν ένα ακροδεξιό πολιτικό που χρησιμοποιεί το ρατσισμό για να κερδίσει ψήφους. Αυτό το λάθος της υποτίμησης το έκανε το μεγαλύτερο μέρος της Αριστεράς στη Γαλλία τη δεκαετία του '80 με καταστροφικές συνέπειες.

Φασίστας

Ο Λεπέν είναι κάτι πολύ χειρότερο, είναι αμετανόητος φασίστας που έχει πρότυπό του τον Χίτλερ. Είναι ο άνθρωπος που έχει δηλώσει ότι το Ολοκαύτωμα ήταν μια “λεπτομέρεια της ιστορίας”. Έχει καταδικαστεί στο παρελθόν για παραγωγή και διακίνηση δίσκων με ναζιστικά εμβλήματα.

Το κόμμα του, το Εθνικό Μέτωπο, δεν είναι ένα οποιοδήποτε συντηρητικό κόμμα. Ο σκληρός πυρήνας του αποτελείται επίσης από φασίστες. Λίγες βδομάδες πριν τις εκλογές, κυκλοφόρησε ένα βίντεο όπου στελέχη του Εθνικού Μετώπου τραγουδούσαν ναζιστικά εμβλήματα και αστειεύονταν για τους θαλάμους αερίων. Οι “ομάδες κρούσης” του Μετώπου έχουν δολοφονήσει μετανάστη στη διάρκεια μιας “πρωτομαγιάτικης” συγκέντρωσής τους στο Παρίσι πριν μερικά χρόνια, ενώ έχουν επιτεθεί και σε απεργούς εργάτες.

Η στρατηγική του Λεπέν είναι να προσπαθεί να δημιουργήσει μια εικόνα “καθωσπρεπισμού” και “δημοκρατικής νομιμοφροσύνης” γύρω από το κόμμα του, προσπαθώντας να ψαρέψει στα θολά νερά. Αυτό έκανε και σ' αυτή την προεκλογική εκστρατεία, μιλώντας για την ανεργία, την διάλυση των κοινωνικών υπηρεσιών, την ανασφάλεια που νιώθει ο κόσμος. Δεν έχασε την ευκαιρία να ρίξει το ρατσιστικό του δηλητήριο αλλά με περιτύλιγμα ριζοσπαστισμού.

Το Εθνικό Μέτωπο γνώρισε τις πρώτες του επιτυχίες με αυτή την τακτική στην δεκαετία του '80. Οι κυβερνήσεις του Σοσιαλιστικού Κόμματος με τον Μιτεράν πρόεδρο, γρήγορα διέψευσαν όλες τις ελπίδες που είχε γεννήσει η εκλογική νίκη της Αριστεράς το 1981. Εκεί πάτησε ο Λεπέν για να διευρύνει την επιρροή του. Στις αρχές της δεκαετίας του '90 έφτασε να έχει βουλευτές και ευρωβουλευτές.

Ανθιση

Η κρίση για τον Λεπέν ήρθε μετά την Γενική Απεργία που συγκλόνισε την Γαλλία τον Δεκέμβρη του 1995. Η επανεμφάνιση της εργατικής τάξης στο προσκήνιο τροφοδότησε και τους αγώνες ενάντια στο ρατσισμό, το φασισμό και έθεσε τις βάσεις για την άνθηση του κινήματος ενάντια στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση.

Τον Μάρτη του '97, 50.000 αντιφασίστες διαδήλωσαν έξω από το συνέδριο του Εθνικού Μετώπου στο Στρασβούργο. Την επόμενη χρονιά, η συνεργασία διάφορων δεξιών πολιτικών με τον Λεπέν στις

δημοτικές εκλογές προκάλεσε ένα τεράστιο κύμα διαδηλώσεων. Ενα χρόνο μετά το κόμμα του Λεπέν διασπάστηκε και ο πρώην υπαρχηγός του ο Μεγκρέ έφτιαξε το δικό του “Εθνικό Ρεπουμπλικανικό Κίνημα”.

Είναι η απόδειξη ότι η άνοδος του Λεπέν δεν είναι μοιραία, ότι υπάρχει η διάθεση και οι δυνάμεις που μπορούν να την ανακόψουν. Οι 4.500.000 ψήφοι που πήρε, χώρια από το 2% του Μεγκρέ, προκαλούν δέος. Αλλά ακόμα και σε εκλογικό επίπεδο, αυτοί που ψήφισαν Αριστερά είναι διπλάσιοι σε αριθμό.

Ακόμα πιο σημαντικό είναι ότι ο Λεπέν παίρνει τα μεγαλύτερα ποσοστά του στις μικρότερες πόλεις, εκεί που το κοινωνικό βάρος των μεσοστρωμάτων είναι πιο έντονο. Στις περισσότερες μεγάλες πόλεις, εκεί που είναι συγκεντρωμένη η μεγάλη πλειοψηφία των εργατών, βρέθηκε πίσω από τον Ζοσπέν.

Στην Γαλλία, η αντικαπιταλιστική διάθεση και οι εργατικοί αγώνες είναι εξίσου ισχυροί με την γειτονική Ιταλία ή Ισπανία.

Οι οργανώσεις της επαναστατικής Αριστεράς που συγκέντρωσαν αυτά τα 3.000.000 ψήφων κρατάνε το κλειδί για να πάρει σάρκα και οστά ένα τεράστιο κύμα αγώνων που θα βυθίσει για άλλη μια φορά τον Λεπέν στην κρίση και τη διάλυση. Φτάνει να μην επαναλάβουν τα λάθη του παρελθόντος.

Λάθη

Δεν είναι η πρώτη φορά που παίρνουν εκατομμύρια ψήφους. Στις ευρωεκλογές του 1999, το κοινό ψηφοδέλτιο της Εργατικής Πάλης και της LCR κατάφερε να αναδείξει 5 ευρωβουλευτές. Αλλά απέτυχαν να τους αξιοποιήσουν στη δράση.

Η Εργατική Πάλη της Αρλέτ Λαγκιγιέ, στις δεκαετίες του '80 και του '90 αρνήθηκε να κινητοποιηθεί ενάντια στο Εθνικό Μέτωπο. Θεωρούσε τον Λεπέν σαν έναν ακόμα “ριζοσπαστικό ακροδεξιό” πολιτικό και τις κινητοποιήσεις ενάντιά του αποπροσανατολιστικές από τις απεργίες και τις άλλες μάχες στους εργατικούς χώρους. Την ίδια σεκταριστική στάση κράτησε και απέναντι στο αντικαπιταλιστικό κίνημα. Η άλλη μεγάλη οργάνωση, η LCR, δεν έκανε αυτά τα λάθη. Αλλά συνολικά όλες αυτές οι οργανώσεις απέτυχαν να δώσουν τις πολιτικές μάχες που θα σηματοδοτούσαν μια εναλλακτική προοπτική απέναντι στα ξεπουλήματα της “πλουραλιστικής” Αριστεράς.

Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η αποτυχία τους να χτίσουν ένα μαζικό αντιπολεμικό κίνημα. Παγιδεύτηκαν στην πολιτική των “ίσων αποστάσεων” με αποτέλεσμα να αφήσουν τον κόσμο της Αριστεράς έκθετο σε όλες τις πιέσεις των υποστηρικτών του πολέμου. Και η έλλειψη ενός μαζικού αντιπολεμικού κινήματος είχε συνέπειες. Αφησε το δρόμο ανοιχτό στον Λεπέν, αλλά και στον Σιράκ να δημαγωγούν για την “ασφάλεια”, να εκμεταλλεύονται την αντιτρομοκρατική υστερία για να επιτεθούν στα εκατομμύρια άραβες και μουσουλμάνους που ζουν στη Γαλλία.

Αυτό που χρειάζεται τώρα, είναι η επαναστατική Αριστερά να ριχτεί στην πλατιά ενωτική δράση στους δρόμους, ενάντια στη φασιστική απειλή. Μπορεί έτσι να απευθυνθεί και να κινητοποιήσει τα εκατομμύρια που είτε ψήφισαν τα κόμματα της “πληθυντικής Αριστεράς” είτε προτίμησαν την αποχή. Και ταυτόχρονα, μέσα από αυτή τη δράση πρέπει να προβάλει χειροπιαστά την εναλλακτική λύση απέναντι στο σύστημα που τη κρίση του προσπαθεί να εκμεταλλευθεί ο Λεπέν.

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Εργατική Δημοκρατία \(Φύλλο 111\)](#), [Δεκαετία 2000-2009](#), [2002](#), [Λευκωσία \(νότια\)](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:ergatikidimokratia:2_no111:france

Last update: **2026/06/06 12:28**

